

A

v. 107.

Εξὸ δὲ τῶν σοφιστικῶν λέγειν ὅτι μὴ εἶναι παλαιὰ, τοῖς δὲ μεταχειρομένοις αὐτῶν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν φοβουμένων ἐν ἐπαχθῆς αὐτῆς πρόσχημα ποιῆσθαι καὶ προαυτιλίπιδαι, τοῖς μὴ ποῖον οἶον ὄντων καὶ Ἡρόδοτος καὶ Σιμωνίδης, τοῖς δὲ αὖτε τῶν ἐκείνων καὶ χερσινιδῶν τοῖς ἀμφὶ τὴν ἑρμῆα καὶ Μουσῶν, ἐνίοις δὲ τινὰς ἵσθαι καὶ χυμωτικῶν οἶον Ἴκκος τε ὁ Ταρακτικός καὶ ὁ νῦν ἐκ τῶν ἰωνίων ἄλλοι σοφιστικῶν Ἡρόδοτος ὁ Σηλυμβριανός.

Hermann Diels:
(1848-1922):
Fragmente des
Vorsokratiker
Berlin 1903

Πλάτωνος:
Πρωταγόρας
316 D

v. 338

Berührungen des [Hippocr.] de victu 9.10 und de hebdom. 11 mit Aschelaos vermutet Friedrich v. Hippokr. Unters. 135. 139.

Ebenso des Petron von Aegina Anon. Londin. 20.2 und Herodikos von Selymbria ebend. 9. 34

Anon. Londin.
9. 34

v. 369

Ἰπποκράτης... οὗτος καθὼς γίνονται ἐν πρώτῳ τῶν παλῶν, καὶ δὲ ταῦτα Ἡρόδοτος τῶν Σηλυμβριανῶν καὶ Γοργίου τῶν Λεοντῶν ἐπίσκοπος καὶ φιλοσόφος, ὡς δὲ λέγει, Ἀμμοκρίτης τῶν Ἀβδηρῶν, οὐκ ἔστιν ἄλλο μὴ νῦν προβύτην

Σουΐδας
s.v. Ἰπποκράτης

v. 541

καὶ δὲ καὶ τὸ γὰρ ἀλλήλοισιν μὴ, ἢ ἐξ αὐτῶν τῶν θηλῶν ἐπισπῶντο τις, ὡς περὶ Ἐδραίων καὶ Ἡρόδοτος καὶ Πρόδικος ἀξιοῦσιν.

Γαλνῶς:
De Meth. Med.
X 474 K.

Hier wie XVII B 98 ff. ist Herodotus richtig.
Vgl. Anon. Londin. n. 9. 20 p. 14 Anm. p. 115 e 14

v. 542.

ὡς Κόνων θρασυβούλων θρασυβούλων ἐκείνου καὶ Ἡρόδοτος [von Selymbria?] θρασυμάχοι καὶ αἱ θρασυμάχοι αὐτοῦ, καὶ Πύλων καὶ αἱ οὐ πύλων αὐτοῦ.

Ἄριστος ἔκλεψε:
B. 23 1400⁶⁷⁹

v. 541 θρασυμάχοι Χαλκιδέων σοφιστικῶν καὶ Βιθυνῶν Χαλκιδέων Σουΐδας

(ἀνοδον θῶ)

σ. 524
ἐπίτας:

Γοργίας Χαρχαρίδου Αιολίως ἐπιμαθῆτις Ἐπιδουρίου
Ἀδάουατος Πύλων Ἀργαυλίου καὶ Περιπέδου καὶ
Ἰαπουρίου καὶ Ἀδιδάουατος τοῦ Ἐλαίου Ἰσραίου καὶ τῆς
οἰκίας ἀδιδάουατος ἀδελφός δι' ἐν τῷ ἰατρῷ Ἡρόστρω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ